

Ester Formosa, en un instant del recital. / DAVID RUANO

Ester Formosa comença una gira internacional a la Sala Beckett de «Sola com el poeta», estrenat al TNC

J.B. / Barcelona

● Ester Formosa és una intèrpret que arriba tard a l'assaig i que no entén per què els seus companys de la formació (Maurici Villavecchia, piano; Horacio Fumero, contrabaix; Matthew Simon, trompeta) no li dirigeixen la paraula. Formosa s'identifica amb el títol del disc (*Sola com el poeta*) que també dóna nom al recital, estrenat al TNC la temporada passada dins del cicle *Sis veus de dona*. Ara engega una gira d'aquest espectacle que agermana vers, cant i dramàturgia sublim a la Sala Beckett, des d'avui i fins diumenge. Posteriorment, té signades actuacions a Almada (Portugal), Torí (Itàlia), Istanbul (Turquia), l'Havana, (Cuba) i Saragossa. La gira també passarà per Terrassa, programada en la festa major, i no es descarta que s'ampliï el calendari d'actuacions amb noves contractacions.

Durant cinc anys, Formosa va vestir-se sota la pell de La Canyí, una històrica cupletista. Ella reconeix que se sent còmode darrere d'un personatge que la protegeixi de la mirada franca dels espectadors. La intèrpret reconeix que aquesta noia que arriba tard a l'assaig manté la ingenuïtat i aquella voluntat de viure al seu univers i no entendre gaire la resta de mortals de La Canyí.

Sola com el poeta significa també el debut de Joel

Joan com a director escènic. Tot i que contrasti els plantejaments vitals de Formosa i el director de la sèrie *Porca misèria*, la intèrpret celebra el seu esperit «idealista, més que optimista, un lluitador». Formosa, filla del poeta, traductor i dramaturg sabadellenc Feliu Formosa i de l'actriu Maria Plans, ha deixat la carrera artística a la televisió (va intervenir en les dues sèries de *Nissaga de poder*) i ha deixat de ser una actriu de la companyia del Teatre Lliure, per trobar una relació més lliure amb la interpretació en el món de la cançó. Ella se sent «com un bolet», sola com el poeta. Es reconeix com una de les persones que «no acabem d'encaixar».

De Guardans a Trenet

El recital neix de la voluntat del poeta Jordi Guardans que Formosa interpretés un disc sencer amb els seus poemes. Finalment, el compacte recull el 50% dels poemes de Guardans. Els altres són d'autoria diversa, com ara el mateix Feliu Formosa, Ovidi Montllor, Marisa Sannia, Enzo Bonagura, Charles Trenet i Leo Ferré. La tria, elaborada entre la intèrpret i Villavecchia, fan un repàs dels set anys de treball discogràfic dels dos artistes. Formosa és la darrera baula de la tradició de la cançó interpretada en clau de cuplet o de cabaret.